

Súd: Okresný súd Nové Mesto n/V
Spisová značka: 2T/16/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3512010032
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dlugoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2012:3512010032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Rastislavom Dlugošom, v trestnej veci obžalovaného E. E., nar. XX.XX.XXXX v Q., trestne stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) spáchaný spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 26. apríla 2012 takto

r o z h o d o l :

O b ž a l o v a n ý : E. E., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom

C. J. č. XXX, stíhaný na slobode,

j e v i n n ý , ž e

spolu s E. J., ktorého trestná vec bola už právoplatne skončená, s doposiaľ neustáleným páchatelom, po predchádzajúcom dohovore dňa 27.01.2011 v čase od 16.00 hod. do 17.00 hod. v Českej republike v meste Hodonín neoprávnene vstúpili do objektu spoločnosti T-RiO, s.r.o. na ulici Veľkomoravskej v areáli bývalého mäsokombinátu tak, že použili kľúč, ktorý im bol zverený, kde z kancelárie odcudzili kľúč od vysokozdvížneho vozíka značky Jungheinrich, výrobného čísla PN 303468, žltej farby, poháňaný elektromotorom, ktorý spolu s príslušenstvom a nabíjacou jednotkou naložili na doposiaľ nezistené nákladné motorové vozidlo, čím poškodenej spoločnosti T-RiO, s.r.o. so sídlom Praha 5, Jindrova č. 58/1389, IČO: 256 57 453, spôsobili odcudzením veci škodu vo výške 8.780,- Eur,

t e d a

spoločným konaním prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 212 ods. 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 26 (dvadsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa súčasne výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/55/2011-70 zo dňa 04.05.2011, právoplatným dňa 28.06.2011, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné k rukám Bc. E. E.Á. a riadne platiť bežné výživné.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť T-RiO, s.r.o., Jindrova č. 58/1389, Praha 5, IČO: 256 57 453, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 30.01.2012 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv/464/2011 na obvinených E. E. a E. J. obžalobu pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní vydal samosudca Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom dňa 31.01.2012 pod č.k. 2T/16/2012-90 trestný rozkaz, ktorým obvinených uznal vinnými a uložil im trest. Proti trestnému rozkazu podal okresný prokurátor iba vo vzťahu k obvinenému E. E. včas odpor. Vo vzťahu k obvinenému E. J. nadobudol trestný rozkaz právoplatnosť.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 26.04.2012 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného E. E., výsluchom svedka E. J., čítaním výpovede svedka-poškodeného D. Č., čítaním listinných dôkazov a zistil nasledovné:

Obžalovaný E. E. na hlavnom pojednávaní po poučení v intenciách ustanovenia § 257 Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti vinný z trestného činu krádeže. Z jeho výpovede vyplynulo, že sa skutku dopustil s motívom domôcť sa peňazí z nevyplatených miezd, ktoré mu konatelia firmy T-RiO, s.r.o. dlhovali najmenej za tri mesiace. Jemu, aj kolegovi J., takto dlhovali 4 až 5 tisíc Eur. Keďže konateľ spoločnosti pán Č. nereagoval na telefonáty, ktorými ho chcel obžalovaný vyzvať na vyplatenie miezd a situáciu nevedeli vyriešiť inak, rozhodli sa, že si ako záloh zoberú vysokozdvížny vozík, kým im budú vyplatené ich mzdové nároky voči spoločnosti T-RiO, s.r.o. To, že vec dospela do štádia trestného konania, nepredpokladali, pričom to považuje za veľké nedorozumenie. Kým si vzali vysokozdvížny vozík, upozornili aj pána H., ktorý s nimi za konateľov prichádzal do kontaktu, že je tu problém s nevyplatenými mzdami, na čo im on povedal, že si niečo môžu odtiaľ zobrať. Nepovedali mu však, že si mienia do zálohu vziať práve vysokozdvížny vozík, pričom o tejto skutočnosti informovali až po niekoľkých dňoch. S pánom H. sa potom stretli v Novom Meste nad Váhom v Kačabare, kde sa dohodli, že vozík, ktorý bol medzitým v Bohuslaviciach, vrátia a že druhá strana stiahne trestné oznámenie. Hoci vozík vrátili, trestné oznámenie stiahnuté nebolo.

Z odpovedí obžalovaného na doplňujúce otázky vyplynulo, že nemali predbežný súhlas žiadneho zo štatutárov spoločnosti T-RiO, s.r.o., aby si vozík zobrali.

Svojej trestnej minulosti si je obžalovaný vedomý. Pred niekoľkými rokmi zaviniť autonehodu, pri ktorej spôsobil dvom ženám ťažkú ujmu na zdraví. Na uhradenie škody, ktorú im spôsobil, si zobral na rodičovský dom hypotéku, ktorú spláca len on. Medzitým sa stihol aj rozviest'. V súvislosti s dopravnou nehodou mal uložený zákaz činnosti. Podarilo sa mu ho porušiť, keď náhodou išiel o ulicu ďalej autom za človekom, ktorý ho mal niekde odviezť. To, že ho chytili, nepovažuje za náhodu. V živote mal smolu. Je živnostník.

S výpovede E. J., v čase hlavného pojednávania už právoplatne odsúdeného za prejednaný skutok, vyplýva, že vziať vozíka by nenazval odcudzením. K tomu, že napokon vysokozdvížny vozík vzali, boli donútení situáciou, do akej sa dostali. Išlo im o to, aby predstavitel'ov firmy T-RiO, s.r.o. prinútili prostredníctvom zadržovaného vozíka komunikovať ohľadne vyplatenia miezd, ktoré im dlhší čas neboli vyplatené, keďže predstavitelia spoločnosti T-RiO, s.r.o. mali a stále majú voči nim ako zamestnancom veľký dlh. Chceli docieľiť, aby im peniaze boli vyplatené. S pánom Č. sa pokúšali skontaktovať ohľadne dlžných peňazí, tento sa však stále vyhovárať, že cestuje a pod. Tento problém s nevyplatenými mzdami riešili aj s pánom H., s ktorým boli v kontakte a ktorý ich vyplácal. On im povedal, aby si z firmy niečo zobrali. Oznámili mu, že si niekedy vozík vezmú, že k tomu určite dôjde. Nepovedali mu však, kedy sa tak stane. Súhlas Č. a H. ako konateľov spoločnosti na to, aby si vzali vozík, nemali. Vozík predtým nepoužívali v rámci výkonu prác pre spoločnosť T-RiO, s.r.o., nebol im ani zverený. S pánom H. sa potom, ako si vzali vysokozdvížny vozík, stretli v Novom Meste nad Váhom v Kačabare, kde sa dohodli na vrátení vozíka. Svedok záverom uviedol, že považuje za nepochopiteľné, ak je sám odsúdený v podstate za to, že jemu boli iní dlžní peniaze. Odpor nepodal kvôli tomu, aby nemusel chodiť po súdoch a vystavovať sa situáciám, ktoré sú mu nepríjemné.

Z čítanej výpovede svedka-poškodeného D. Č. (č.l. 60-62 spisu) vyplýva, že je majiteľom firmy T-RiO, s.r.o. V tejto firme pracovali ako zamestnanci aj E. J. a E. E.. V mesiaci január 2011 mu konateľka pani H. telefonicky oznámila zistenie, že ich vysokozdvížny vozík, ktorý mali v prevádzke v Hodoníne, niekto odcudzil. Pani H. povedal, aby túto skutočnosť nahlásila na políciu. Bol neskôr informovaný, že vysokozdvížny vozík mali J. a E. vrátiť do objektu firmy T-RiO, s.r.o., avšak sa tak nestalo. Krádežou vysokozdvížneho vozíka bola spôsobená škoda 8.780,- Eur, ktorej náhradu si D. Č. uplatnil.

Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný, z toho raz nepodmienečným trestom odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/55/2011-70 zo dňa 04.05.2011, právoplatným dňa 28.06.2011, bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a odsúdený na podmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu na 2 roky, za súčasného uloženia primeranej povinnosti nahradiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo

b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) a spôsobí ním väčšiu škodu,

b) hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený, alebo

c) z osobitného motívu.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že na vyzdvihnutie vozíka dňa 27.01.2011 a jeho prevoz mimo areál poškodenej spoločnosti nemal obžalovaný E. E. s už odsúdeným E. J. žiadny predbežný súhlas ani povolenie od štatutárov spoločnosti T-RiO, s.r.o. Vozík sa predtým nedostal fakticky do jeho držby, napr. v spojitosti s plnením pracovných úloh pre spoločnosť, ani mu nebol za týmto účelom zverený. Z obsahu výpovede obžalovaného ako aj svedka na hlavnom pojednávaní síce vyplynulo, že obaja mali upozorňovať pána H. na to, že budú svoje problémy s nevyplatenými mzdami riešiť aj takým spôsobom, že si niečo vezmú, na čo mali mať neurčitý všeobecný paušálny súhlas od pána H.. Nemožno však ich komunikáciu s pánom H. považovať za takú, ktorá by obžalovaného zbavovala trestnej zodpovednosti. Hoci pán H. bol osobou, ktorá im zadávala konkrétne pracovné úlohy, resp. ich aj vyplácal, pokiaľ bolo z čoho a čím, nebol dôvod považovať ho aj za osobu, disponujúcu oprávnením vo vzťahu k takým úkonom s majetkom spoločnosti, ktorých realizáciou tretími osobami by spoločnosti T-RiO, s.r.o. hrozila nie nepodstatná majetková škoda. Obžalovaný teda naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, spáchaného spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona s už odsúdeným E. J.. Obžalovaný sa skutku dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento skutok. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým záujmom je ochrana vlastníckeho práva tretích osôb.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred pácha-ťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliad-ne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okol-nosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadne súd na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatel'ovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnosti, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci alebo trest zákazu činnosti, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/55/2011-70 zo dňa 04.05.2011, právoplatným dňa 28.06.2011, bolo u obžalovaného potrebné uvažovať o uložení súhrnného trestu vo vzťahu k tomuto odsúdeniu.

U obžalovaného nezistil súd žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal len čiastočne, vnútorne odmietajúc jeho právnu kvalifikáciu ako trestný čin krádeže. Prokurátor v záverečnej reči navrhoval, aby súd zohľadnil trestnú minulosť obžalovaného, súd však predchádzajúce odsúdenia vzhľadom na okolnosti prípadu nevyhodnotil ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol preto u obžalovaného vyrovnaný. Keďže obžalovaný nespáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, nedochádzalo k obligatórnej aplikácii ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona. Súd si všimol, že obžalovaný bol už štyrikrát súdne trestaný, v krátkej minulosti pred prejednáványm skutkom išlo o dve odsúdenia, pri jednom z nich dokonca nepodmienečným trestom odňatia slobody. Napriek tomu najmä identifikovaná motivácia obžalovaného, smerujúca ho k spôsobenému následku, vedie súd k miernejšiemu nazeraniu na spoločenskú závažnosť protiprávneho konania obžalovaného. Bolo zrejmé a v priebehu konania nespochybnené, že obžalovaný E. E. a jeho už odsúdený kolega E. J. boli ku skutku prakticky dohnaní zamestnávateľsky nekorektným správaním konateľov spoločnosti T-RiO, s.r.o. Hoci konanie obžalovaného na jednej strane nie je možné z pohľadu práva tolerovať, keďže od podobných prejavov svojpomoci je súčasná slovenská spoločnosť (formálne) časovo a civilizačne vzdialená už veľmi dlho, na druhej strane je potrebné aj pri výmere trestu zohľadniť, že nebyť ťaživej sociálnej situácie, do ktorej sa obžalovaný aj s kolegom dostali dlhodobým nevyplácaním miezd od zamestnávateľa, nebolo by došlo k odcudzeniu vysokozdvížneho vozíka. Súd je toho názoru, že je spoločensky akceptovateľné a aj spravodlivé obžalovanému dať aj v tomto prípade šancu preukázať, že predchádzajúce odsúdenia zanechali a spolu s týmto odsúdením podporia na jeho sociálnom správaní a prístupe k ostatným členom spoločnosti trvalejší pozitívny efekt a že, ako sám uviedol, viaceré prešľapy, ktoré zaznamenal, boli skutočne len smolou.

S poukazom na uvedené uložil súd podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 213 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorú podľa § 51 ods. 2 určil na 26 mesiacov. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona ako súčasť probačného dohľadu mu uložil povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, čo bola povinnosť prevzatá z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 1T/55/2011-70 zo dňa 04.05.2011, ktorý súd vo výroku o treste zrušil podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona. Takto uložený trest považuje súd za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov, požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie, ktorý v dostatočnej miere vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu škody zostali aj po doposiaľ vykonanom dokazovaní rozpory ohľadne toho, či, ako a kedy bol alebo nebol vrátený vysokozdvížny vozík poškodenej spoločnosti. Keďže za účelom preukázania dôvodnosti tohto nároku by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, aj mimo územia Slovenskej republiky, dôsledkom čoho by bolo neúmerné predĺženie trestného konania, odkázal súd poškodenú spoločnosť s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Po vyhlásení rozsudku podal prokurátor odvolanie do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.